

Udgifterne i det første år vedrører arbejdet i en af INMARSAT-konferencen nedsat forberedende komité, hvori de forventede medlemslande kan deltage. Komiteen, som foreløbig består af ca. 20 lande, deriblandt Danmark, skal følge udviklingen og fremkomme med forslag til fremlæggelse ved organisationens oprettelse, dvs. når konventionen er underskrevet (og ratificeret) af lande med tilsammen 95 pct. af begyndelsesinvesteringsandelene.

Medio juli 1978 har følgende lande foretaget *endelig tiltrædelse* af aftalerne:

Brasilien	Kuwait
Indien	New Zealand
Japan	Ægypten

Følgende lande har undertegnet konventionen *med forbehold af accept eller ratifikation*:

Australien	Italien
Belgien	Liberia
Bulgarien	Norge
Den bjelorussiske SSR	Spanien
Cameroun	USSR
Chile	Den ukrainske SSR
Grækenland	Det forenede Kongerige
Irak	Storbritannien og Nord-irland

For Norges vedkommende er Stortingets godkendelse af ratifikationen givet i sommeren 1978.

Ovennævnte lande er deltagerberettigede i den forberedende komité, som herudover har deltagelse af følgende lande med sigte på medlemskab:

Canada	Forbundsrepublikken
Danmark	Tyskland
Finland	Nederlandene
Frankrig	Sverige
	USA

Deltagerne i den forberedende komité omfatter investeringsandele på tilsammen 95,67 procent.

Ved organisationens oprettelse etableres et styrende råd bestående af repræsentanter for de deltagende telekommunikationsorganer. Rådet skal være ansvarlig for etablering og drift af satellitsystemet efter retningslinier, der er nærmere fastlagt i konventionen. Ved afstemningen i rådet om vigtige spørgsmål har hver repræsentant en stemmedeltagelse, der svarer til den investeringsandel, der repræsenteres. Der er fastsat en øvre grænse på 25 pct. for at undgå et enkelt lands dominans, men

denne grænse forudsætter, at andre lande er villige til at overtage den investeringspligt, der måtte være ud over 25 pct. for vedkommende land.

Organisationens almindelige politik og langsigtede mål skal hvert andet år behandles af en forsamling af de deltagende regeringer, hvor hvert land har én stemme.

Til varetagelse af organisationens daglige arbejde og til at forestå etablering af systemet og dets daglige drift, til formidling af betalinger m. m. oprettes et direktorat, der skal ledes af en generaldirektør.

INMARSAT's hovedsæde vil blive i London.

Uafhængigt af de førte forhandlinger om INMARSAT har et privat amerikansk konsortium etableret et maritimt satellitsystem under navnet MARISAT. Systemet har en begrænset kapacitet, men forventes at kunne klare trafikken i sin første femårsperiode indtil 1981-1982. MARISAT tilbyder tjeneste til samtlige landes skibe. Tre danske skibe er forsynet med en MARISAT skibsterminal på forsøgmæssig basis; skibenes samtaler og telexskrivelser til og fra Danmark foregår over en jordstation i USA.

MARISAT systemets satellitter blev opsendt i 1976-77 og har en forventet levetid på fem år. Skal kontinuiteten i den maritime satellittjeneste bevares, må anden generations maritime satellitter være klar til opsendelse i årene 1981-82, og disse satellitter må være beordret hos industrien senest i foråret 1979. Blandt deltagerlandene i INMARSAT's forberedende komité er der bred enighed om, at kontinuiteten i den maritime satellittjeneste bør bevares, og at anden generations systemet bør etableres således, at INMARSAT kan overtage det umiddelbart efter organisationens start. Da INMARSAT aftalerne næppe vil kunne træde i kraft og blive effektive inden foråret 1979, vil nævnte deltagerlandes teleadministrationer indkalde til en konference i Bergen i september-oktober 1978 med det formål at søge dannet en sammenslutning („Joint Venture“), der kan afgive bindende ordre til en leverandør af et satellitsystem til overdragelse til INMARSAT, når denne organisation er etableret.

Den europæiske rumorganisation, ESA, har udviklet en satellit for maritim kommunikation, MAROTS, og har tilbudt de europæiske teleadministrationer at stille kapaciteten af denne satellit med en reserve gratis til deres rådighed. Endvidere har ESA udarbejdet et kommercielt tilbud på levering af yderligere en eller to MAROTS satellitter i bane og kan således påtage sig at levere et komplet globalt satellitsystem for maritim kommunikation.